

Pénteken Piliscsabán 16.30-kor, Klotildligeten kivételesen 17 órakor kezdődik a keresztút.

Március 12-én 18, **13-án** 9 és **14-én** 18 órakor kerül sor a nagybőjti lelki-gyakorlatos alkalmakra, melyeken a szentbeszédeket *Bán Jónás* ferences atya fogja tartani. A szombati alkalom után egy vándorkiállítás megnyitójára kerül sor, mely *Ozsvári Csaba* ötvösművész egyházi alkotásait mutatja be.

Mindkét templomban tartós élelmiszert gyűjtünk Virágvasárnapig, a szentmisek kapcsán. Az adományokat a Karitászcsoportok juttatják el a rászorulóknak. Kérjük az adományokat a kijelölt helyre tenni. A rászorulóknak nevében is szívből köszönjük az adakozást.

Március 13-án a perselygyűjtéssel a Szentföldön élő keresztény közösségeket támogatjuk.

Plébániánk falinaptára kedvezményes áron, 500 Ft-ért kapható a sekrestyében.

Sok szeretettel várjuk a kedves híveket az Egyházközségi Nővérek kápolnájába március 10-én az esti, 18 órai szentmise után **Hajna Ákos Érintések** című tanúságtevő előadására, melyet egy két évvel ezelőtti szentföldi zárándokútjáról tart.

Miserend

Klotildliget:

március 6. vasárnap
ünnepi szentmise 9 óra
családok miséje 11 óra
egyetemi mise 20 óra
Józs 5,9a.10-12
2Kor 5,17-21
Lk 15,1-3.11-32

március 8. kedd 18 óra
március 10. csütörtök 18 óra
március 12. szombat 18 óra

március 13. vasárnap
ünnepi szentmise 9 óra
családok miséje 11 óra
egyetemi mise 20 óra
Iz 43,16-21
Fil 3,8-14
Jn 8,1-11

Pilisjászfalu:

március 13. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

március 6. vasárnap 11 óra
ünnepi szentmise 11 óra
március 7. hétfő 17 óra
március 11. péntek 17 óra
március 12. szombat 17 óra
március 13. vasárnap 11 óra
ünnepi szentmise 11 óra

Heti imaszándék

*Imádkozzunk, hogy testi és lelki nehézségeinkben
föl tudjuk fedezni Krisztus megváltó keresztjének titkát!*

A tékozló lány története

A bibliai történetek közül számomra a tékozló fiú esete az egyik legkedvesebb [Lk 15,11-32], mert azt a logikával nem magyarázható tény, evangéliumot közvetíti, hogy nincs olyan, hogy nincs visszaút; nincs olyan mélység, ahonnan ne lehetne magasságba kerülni.

Valljuk be őszintén, sok mindent nem érünk fel ésszel Isten dolgaiból, legkevésbé zavarba ejtően pazarló szeretetét. Leginkább mindig akkor tévedünk ez ügyben nyilatkozva, ha szűkmarkúan bemérjük, mi az, amire Neki még futja, mi az, amit Ő még meg tud bocsátani. A teológiában az a gyönyörű, amikor ezt a követhetetlen, illogikus szeretetet szemléljük.

Valójában Istenről szólnak a bibliai történetek, az emberek szerepeltetése csak amolyan ürügy, szebb szóval illusztráció. Azért nekem mégiscsak van egy kis gondom ezzel.

A tékozló fiúval kapcsolatban az, hogy jellegzetesen fiús történet. Nem mintha a nők nem lennének elveszettek, de azért a lányok, asszonyok egy kicsit másként vesznek el, s talán más úton is találhatnak haza.

A nők nem annyira látványosan tékoznak, idegenben – bár erre is akad példa –, hanem sokkal inkább rejtetten, titokban, otthon.

Rugódoznak ők is a kötöttség ellen, de inkább a kézzelfogható szabadítóra várnak, mint a szabadságra. A döntési idegpályák nem annyira bejáratottak, ők nem a nagy megváltoztatók, a nagy megfordulók, ők nem annyira maguktól keresik fel a szembesülés alkalmait, mint inkább vitetnek, olykor kényszerítetnek, ha szerencséjük van, egyenesen bele az üdvösségbe. És máris itt vagyunk a tékozló nő, a bűnös asszony történeténél [Jn 8,1-11].

Ez nem olyan szép kerek történet, mint a tékozló fiúé, itt nincs meg a hol volt, hol nem volt előzménye. Nem tudjuk, hogy ez az asszony miért ment bele a házasságtörésbe. Valóban egy szeretetkapcsolatot hagyott-e ott egy remélt jobbért? Nem tudjuk, igazi választás volt-e részéről, vagy csak belesodródott, esetleg belekényszerült valamibe, amiről most egyedül kell számot adnia. Azt sem tudjuk, megbánta-e, amit tett? Vajon ami körülötte történik – hogy vádolják –, történik-e belülről is? Csak

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
(30) 748-4427
szarazlaszlor@gmail.com

azt látjuk, ahogyan ez az asszony az élet-halál mezsgyéjén áll, és mintha neki nem lenne beleszólása a dologba! Irányítani nem tudja az eseményeket, csak elszenvedni. A mézszárszékre vitt állat passzivitásával áll ott, száját nem nyitja szóra.

Szinte felbosszant a némasága. Miért nem mondja ki, amit a tékozló fiú, hogy vétkeztem? Miért nem könyörög? Miért nem kapcsol, hogy esetleg van egy kiskapu, ennek az idegen prófétának a könyörületessége, ahol kimene-külhetne? Egyáltalán, miért nem aktivi-zálja egy kicsit magát, hiszen az életéről van szó?!

Azért, mert ez úgy van megírva, ahogy a nagykönyv szerint lennie kell! Ez jellegzetes nőtörténet, amelyben a nő nem alanya, cselekvője az események-nek, hanem csak tárgya. Róla beszél-nek, de nem hozzá!

Sokáig azt sem értettem, ahogyan ez az asszony remegve, halálra váltan áll ott, és Jézus egy szót sem szól hozzá, hanem csak a farizeusokkal tárgyal.

Valójában ez nem az ő története, ez hatalmi harc a szellemi vezető pozíció-ért. Az írástudók veszélyeztetve érzik magukat Jézus népszerűsége miatt, és felvonultatnak egy esetet, hogy próbára tegyék Jézust. Az esetet majd való-színűleg halálra kövezik, de nem ez a lényeg, mert ő csak amolyan gyalog-áldozat. A nagy ügy nem az, hogy az asszonyt rajtakapták, hanem hogy Jézust rajtaveszítsék. A konkurencia padlóra küldése az igazi férfimunka.

A nőtragédiák bugyrainak alján ez a kegyetlen tény áll, hogy még a haláluk sem igazán az övék. Persze halálra köveződnek, és biztos meg is érdemlik,

mert bűnösök, de közben meg sem kérdezik őket, mert senki nem kíváncsi a történetükre. A büntetés nem magasz-tosulhat fel a bűnhődés tisztítóüzében, mert az esetük, az életük másra kell, csak ürügy valaminek az elérésére.

A történelem évezredek hosszú során át végeláthatatlan sorban termeli ezeket az áldozatokat, akik nem is nyilatkoz-hatnak meg, mert eszközzé alacsonyít-ják őket magasabb célok eléréséhez. Ilyesmi például Nagy-Szerbia meg-teremtése érdekében a bosnyák és más nemzetiségű nők megerősökölése.

Jung óta tudjuk, hogy minden ember-ben kétféle lélek él: animus és anima, férfi-lélek és női-lélek. Ez az anima-változatú áldozódás talán ismerős a férfiak között is, amikor mások hatalmi harcának áldozataiként őket kövezik meg, nagy leleményességgel találva meg rá az ürügyet. De erről szólnak a kisebbségbe került, vagy ezt a sorsot önként vállalt életek is.

Hogyan lehet túlélni a megkövezést? A bűnös asszony attól megmenekült ugyan, hogy kövek repüljenek feléje, de azon az úton, amelyen Jézus elé vonszolták, a vádaskodó szavak parittyaköveitől lelkileg már bizonyára véresre sebződött. Mennyire ismerős ez a tortúra ma is! Melyikönk élménytárá-ban ne lenne meg a párja: amikor bénultan el kellett túrnunk, hogy a vádak mázsás köveit vessék személyi-ségünk gyengébb, védtelenebb területe-ire! Ezek alól kimászni emberfeletti feladat. Nem is megy segítség – a feltá-madás ereje nélkül.

Az istenfiúi beavatkozás mégis előbb a vádlókat veszi kezelésbe, és nem a vádlottat, mert jól látja, hogy kik a

súlyosabb esetek. Azt is tudja, hogy a környezeti ártalmak ártalmatlanná tételével gyógyíthatja csak eredménye-sen az egyéni bajokat.

Mesterien teszi ezt Jézus! A farizeusok elébe hozzák nagy témájukat: a bűnt, teljes életnagyságban, asszonyi formá-ban. Választ várnak a nagy kérdésre, hogy aztán besegíthessenek az isteni büntetés végrehajtásába. Jézus azonban tudja, hogy az Ő Istene valami máson dolgozik: a szabadításon! Ezért válasz helyett visszakérdéz, valahogy így: Szerintetek olyan könnyű a férfi és nő kapcsolatát tévesztés nélkül megítélni? Nektek sikerült ez? Az vesse rá az első követ.

A hangoskodás elülése után a csönd zavarba ejtően beszédes. Jézus a porba ír, nem kőtáblára vés. A porba írás a megbocsátás, a számon nem kérés mozdulata. A kőbe vésett paragrafusok, a törvény szigorából néma témaváltás történik a hogyan tovább, a szabadulás világa felé. Jézus a vádlókat sem kárhoztatja, nem kérdez bele kínos elnémulásukba, az isteni hallgatás csöndjével engedi őket útjukra. Mintha nekik is megbocsátana, pedig nem is kérték.

Kérdésre más valakit méltat: ezt az asszonyt, ezt a néma tárgyat, akinek a feje fölött élet és halál villámai cikáz-tak. A kérdésben teremtő erő van: a tárgyból beszélgető társat alkot, akivel nem a bűnt taglalja. A vádlók iránt érdeklődik, és az isteni lényegből közöl valamit: Én nem tartozom közéjük. Isten és a vádló – nem azonosítható. Ez az az új teológia, amely nem bűn-, hanem szabadításcentrikus.

Jézus valami nagyon lényeges dolgot

ajándékoz ennek az asszonynak: új időt, a „mostantól fogva” fejezetét. Lélegzetelállítóan szép teremtési pillanatok ezek! A kárhoztatba küldés indulatával vonszolták ide ezt az asz-szonyt, halállal fenyegetve. A lélek mélysötét éjszakájában azonban földre-ngett az újrakezdés hajnala, s benne jelen volt a Teremtő. Az asszony életé-nek legmélyebb pontja lett a legszebb pillanata, mert szavával ajándékozta meg őt az élő Isten fia. Innen a kitzási-tottság, a magára maradottság után az elfogadottság felemelő érzése.

Vajon meg tudott-e birkózni ezzel a túlradó örömmel? Milyen lélekkel ment haza? Az önrendelkezés szabad-ságával, az isteni program világosságá-val! Vajon nem riasztja meg az új elvárás, nem terhelődik-e rá felettébb ez a felelősség? Eddigi tapasztalatai önmagával kapcsolatban arról tanús-kodnak, hogy reménytelen eset. Fog-e ez változni?

Nincs megírva az epilógus, az otthoni fogadtatás. A nőtörténetek, kisebbség-sorsok többnyire mozaikszerűek, befejezetlenek. Bennünk kell folytatód-niuk! Talán ez az asszony sem tudja biztosra ígérni magának, hogy ezentúl nem vétkezik, de azt tudja, hogy létezik ezen a földön valaki, aki ismeri életé-nek azt a változatát, amelyben lehet jól csinálni a dolgokat; sőt, ő képes is lenne nem elrontani. Van valaki, nem is akárki, aki reménységgel gondol rá, aki ezentúl belülről szól hozzá és valami olyasmit feltételez róla, amit ő még alig mer magáról elhinni. Ezért egy csomó „de” ágaskodik benne. Aztán talán hozzátesszi: Mégis, legyen Neki igaza!

forrás: Virtuális Plébánia